

Komunizmus padl sám. Bez krveprolití. Sametově. Zanechal za sebou na 250 popravených, tisíce ubitých ve vězeních, zastřelených při útěcích z nich, či na státních hranicích. Jeho žaláři a koncentračními tábory prošlo přes dvě stě tisíc lidí.

Země nevinných

Po převratu 1989 naše „nová“ společnost nenalezla ani tolik morální síly, aby před tribunálem, třeba jen slovně, sdělila vysokým představitelům bývalého režimu, že se podíleli na špinavé diktatuře, a že to je jejich hanba. Desetitisíce zmarněných existencí, nešťastných osudů, vězňů i mrtvých zato zřejmě nestály. Těžko dnes někdo může tvrdit, že se dostal do Ústředního výboru KSČ proti své vůli nebo tam šel jen proto, aby jeho děti mohly studovat, či snad že měl silné sociální citění. Na tyto lukrativní fleky se jen třásly celé zástupy věrných, prověřených a železných kádrů, kterým měl soudní dvůr alespoň veřejně sdělit, že mají sedět potichu v koutku a stydět se za to, co dělali spoluobčanům. Ušetřili bychom si polistopadové trapné pokusy potrestat alespoň ty, na které byla šance najít konkrétní kauzu. I soudní proces s pány Jakešem a Lenártem potvrdil (2003), že tady (rozuměj v celé ČR) jsou nevinní všichni.

V roce 1990 poslal soud za mříže bývalého šéfa pražských komunistů Štěpána. V celé polistopadové éře ho pak následovali už jen dva komunističtí prominenti. Za vše hovoří fraška Hoffmann, který dal v srpnu 1968 svévolně vypnout Československý rozhlas. Řada svědků se přelíčení nedožila a jejich sepsané paměti nelze brát u českého soudu jako důkaz. Potíže jsou i s tím, že soudy, světe div se, posuzují provinění podle zákonů platných v době, kdy byl trestný čin spáchán. Obhajoba dokonce drze argumentovala tím, že pokud by Hoffmann podle socialistických zákonů spáchal vlastizradu, byl by tedy vlastně podle zákona z roku 1993 o protiprávnosti komunistického režimu a odporu proti němu – hrdinou. Zákonitě se vtírá otázka, zda by dnes obstála u našich soudů např. rehabilitace Mistra Jana Husa či řady nebohých žen z procesů s čarodějnicemi!

Většina soudů tedy skončila opačně, než kam míří spravedlnost. Celá galerka soudruhů z rudých časů se tak před soudem dověděla, a my s nimi, že jsou nevinní. Neboť nejsou konkrétní právní důkazy, fakta, svědectví a samozřejmě i prokazatelné úmysly, či promlčeno...

A jak čas běží, pomalu (rychle?) se na vše zapomíná. Čtyřicet let jsme si tady denně lhalí, tak proč to měnit? Na místo skutečnosti jsme si vytvořili virtuální realitu. Vždyť je to už dávno. Pojdme se poplácat po zádech, jsme přeci všichni Češi. A co jsme si, to jsme si. Bývalí členové této podařené organizace vyvolených jsou přeci ve všech politických stranách! A těch „několik“ mrtvých, no budiž, je jich škoda. Ale život je těžký a nevyzpytatelný a nějaký ten ústrk a křivda tu a tam proletí povětřím. Vždyť kdo se občas nesplete? Političtí vězni jsou vlastně škarohlídi, co se neumějí radovat z nádherné svobody demokratického kapitalismu a užívat si těch několik málo zbývajících let penze.

Je skutečně potřeba udělat za minulostí tlustou čáru? Málokdo si v minulém režimu udržel čistý štít, ale o tlusté čáře nejvíc mluví ti, kteří se namočili. Chtějí zapomenout na své morální selhání, a pak, kariéra je kariéra.

V Jáchymově, po komunálních volbách na podzim roku 2002, se spojili zastupitelé z „pravicové“ ODS s „polepšenými“ komunisty, jen aby překazili vítězství ČSSD. Ukázka příkladné demokracie, která většinové mínění voličů nerespektuje. „Jáchymovské peklo“, jako symbol komunistického zla, je tedy pouze iluze. Přitom symbol, jako je dejme tomu Lenin pro ruské komunisty, může být nebezpečný už tím, že dokud dotyčný leží v mauzoleu, jeho myšlenka žije.

Filozof Berďajev, jakmile převzal v roce 1917 moc Vladimír Iljič, napsal: „*Po vítězství materializmu zmizely v Rusku věci.*“ Dnes, po pádu bývalého režimu, můžeme říct, že se věci zase objevily, ale zmizely ideje. Materie ovládá myšlení těch nahoře i dole. Ideály demokracie se redukuje pouze na svobodu koupit si moc.

„Jáchymovské peklo“
(každoroční setkání politických vězňů v Jáchymově)

(2009)

skautská mohyla poblíž někdejšího lágru Eliáš

(2009)

19. až 21. března 1952 se konal soud v Jáchymově v pětici. Byli odsouzeni k trestu smrti a 11. listopadu 1952 popraveni. Písek Ladislav 26 roků Volek Boris 23 roků

Osm dalších čtyř vězňů: Sýček Zdeněk 23 roků po výslechu zprávu se zastřelil při útoku na Mladou Boleslav. Čermák Fero 23 roků zastřelen v Mladé Boleslavě. Kukaň Karel 24 roků postřelen, na útoku na Mladou Boleslav.

16. ročník

27. září 2008 setkání u mohyly ELIÁŠ Zahojení v 1942

Václav E. E. 091 Karel Průcha Schneck

Jáchymovské poklo - úbočí Eliáš

Při dohledu pohledu na zničené budovy Kratochvíl hor pro někoho je doklad přehledu, jakým poklo zde prožil v posledních letech svého života. Úbočí úbočí zvládnout obrovské množství pracovníků. Zpočátku na dolech pracovali asi tisíce pracovníků, kteří se postupně přesouvali do nových důlních stávků. V roce 1942 bylo v Jáchymově 10 tisíc politických vězňů. V roce 1952 pracovalo v Jáchymovských dolech 30 tisíc politických vězňů. V listopadu 1952 pracovalo v Jáchymově 30 tisíc politických vězňů. V listopadu 1952 pracovalo v Jáchymově 30 tisíc politických vězňů.

Poutníku každý, kdo kulem procházíš,
na chvíli zastav své kroky
a skloň hlavu v krátkém vzpomnutí
na přátele a bratry,
kteří věrní slibu svému byli připraveni
proti krutosti a slobě
chránit odkas otců svých i dědů.

Na paměť zástupů besedemných
ulož i Ty svůj kámen
na mohyly děků za nás nový den.

MOHYLA ELIÁŠ
BOJUJ SE ZEMĚÍ!

SKAUTI ZA OSTNATÝMI DRÁTY
SKAUTSKÝ ODOBJ PROTI KOMUNISMU

Jednou z nejvíce postižených organizací byli skauti, kteří s velkým štěstím přežili válečné útrapy a sotva se snažili opět zorganizovat, přišel komunistický puč.

První skupina skautů, která byla postavena před státní bezpečnost, byla Dana Skálová - Rakša a student práv Jiří Navrátil. Prospědíctvím Vratislava Polesného a Emanuela Čančíka, byli napojeni na organizaci dr. Jaroslava Brokovece, připravující státní převrat. Znalecký posudek čtený před senátem Státního soudu označil skauty za „vůbec nejnebezpečnější skupinu“, že z více než dvou set do akce zapojených dospělých skautů se před soudem ocitlo pouhých dvacet.

Druhou významnou skupinu řídil dr. Karel Průcha, člen skautské organizace a předseda výchovného výboru. Po potlačení hnutí po roce 1948 byl jedním z činníků, kteří pracovali i po zániku hnutí komunisty.

V roce 1951 byl dr. Karel Průcha zatčen StB a postaven před soud za vedení protistátní skupiny „ve službách západních imperialistických centrál“ a odsouzen k patnácti letům vězení. Ve stejném procesu byl odsouzen i další skautský činník profesor František Němec, taktéž k patnácti letům vězení. U skautských skupin bylo typické, že přes veškerou snahu estébáckých vyšetřovatelů se vždy podařilo většinu účastníků před nimi utajit.

Jednou z pronásledovaných skupin byl i skautský oddíl vedený Vladimírem Kolářem z pražského střediska katolických skautů. Kolář po odpykání prvního trestu, kdy byl odsouzen v roce 1952 na pět let odnětí svobody, pronikl do Svazarmu, kde organizoval mládež ve skautských ideálech a zásadách. V roce 1960 byl znovu odsouzen k pětiletému vězení za „nevhodnou výchovu mládeže“ a „propagování západního způsobu života“.

**ZAPOMENOUT?
NESMÍME!**

centračních táborů na Jáchymovsku. Stav z r.1952.

Z politických důvodů bylo v letech 1948 až 1953 odsouzeno 100 tisíc lidí, z toho přes 40 tisíc k trestu doživotí jak 10 let.

V letech 1948 až 1960 bylo popraveno 244 osob při útoku přes hranice.

Na následky vězení zemřelo osm tisíc lidí.

Jednou z nejvíce postižených organizací byli českoslovenští skauti. Pod itulky *Skauting - nástroj nepřátel mládeže* uveřejňovali komunisté soudní procesy se skauty a rozsudky.

V červnu byla 1949 souzena skupina v čele s Danou Skálovou, odsouzenou na doživotí - v komunistických kriminálech strávila 16 roků.

V říjnu 1951 byla senátem státního soudu souzena skupina skautů v čele s Pavlem Křivským - byl odsouzen na doživotí.

Dalších procesů bylo mnoho a byly i rozsudky smrti.

V letech 1949 - 1952 byli popraveni skauti:

Hübner Tomáš	nar. 7.3.1930	zastřelen	24.7.1949
Janda Vratislav	- 1.8.1913	popraven	5.11.1949
Klánská Zvěř	- 10.11.1902	popraven	27.6.1950
Plešmid Miroslav	- 15.10.1912	popraven	25.5.1950
Pokorný Alois	- 3.4.1928	popraven	18.12.1952
Šádek Slavoj	- 3.3.1926	popraven	19.2.1949
Tešar Edvard	- 19.8.1922	popraven	20.2.1950
Volek Boris	- 26.8.1928	popraven	11.11.1952
Železný Vlastimil	- 14.8.1928	popraven	18.12.1952
Wahl Věslav	- 15.5.1922	popraven	16.6.1950
Charvát Josef	- 28.7.1923	popraven	5.11.1949

Osm 11 vězňů ze skupiny „Černáček“ v Hor. Slavkově po pokusu o útěk

Při pronásledování oddílem SNB byli 15.10.1951 zastřeleni:

Campel Ferdinand	22 roků	ochrnutí mozkových center
Peříř František	44 roků	přítel hlavy
Ulčich Jan	32 roků	vykrvácení
Trn Jan	25 roků	ochrnutí mozkových center
Roubal Vladimír	31 roků	přítel hruďníku

19. až 21. března 1952 se konal soud v Jáchymově v Hornické domě s těmi, co přežili. Byli odsouzeni k trestu smrti a 11. listopadu 1952 popraveni:

Písek Ladislav	26 roků
Volek Boris	23 roků

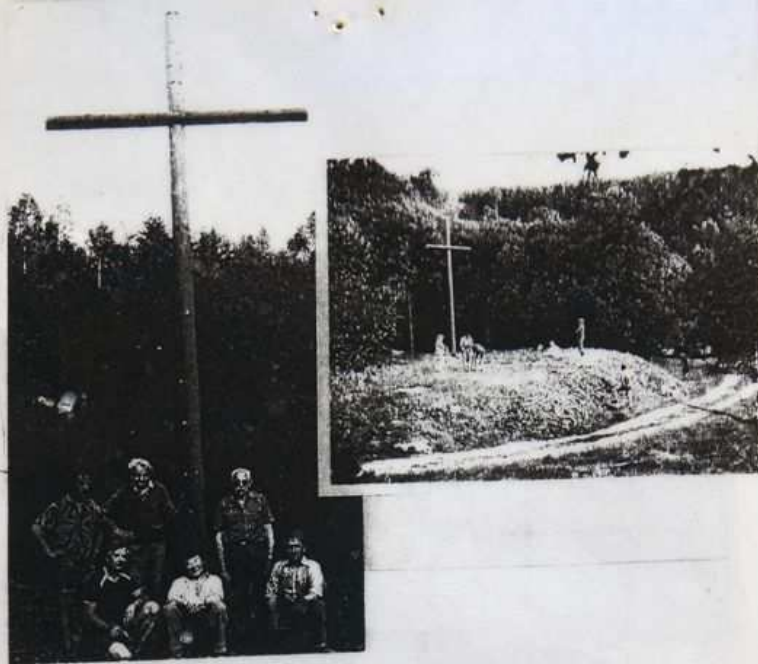
Osm dalších čtyř vězňů:

Sýček Zdeněk	23 roků	po výslechu zprávu se zastřelil při útoku na Mladou Boleslav.
Hasil Miroslav	-	zastřelen v Mladé Boleslavě v r.1952
Čermák Fero	-	zastřelen v Mladé Boleslavě v r.1952
Kukaň Karel	24 roků	postřelen, na útoku na Mladou Boleslav.

16. ročník

text k mohyle Eliáš

(2008)

Mohyla Eliáš

K uctění památky vězněných, umučených a popravených skautů v letech 1948 – 1963 byl 30 května 1992 v prostoru bývalého uranového dolu Eliáš postaven a vysvěcen dřevěný sedmimetrový kříž. Je to střed území, ve kterém komunisté vybudovali koncentrační tábory: Bratrství, Rovnost, Svornost, Barbora, Nikolaj, Mariánská a Eliáš.

V těchto táborech patnáct let trpěly a umíraly tisíce vězňů. Těžká práce v podzemí i na povrchu v tvrdých krušnohorských podmínkách a nelidské zacházení zanechalo na každém z nich své následky na zdraví i psychické rovnováze.

U příležitosti každoročního setkání vězňů „Jáchymovské peklo“ část účastníků navštěvuje tato místa a každý ukládá svůj kámen na rostoucí mohylu. Kámen, se kterým vězni museli denně zápolit.

Mezi vězni bylo mnoho skautů - proto klub oldskautů okresu Karlovy Vary v roce 1992 kříž postavil a založil mohylu.

Mohyla je trvalou připomínkou utrpení a bezpráví komunistické totality.

2

text k mohyle Eliáš

(2008)